

РЕШЕНИЕ

№ 19783

гр. София, 14.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **7307** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на "КАМ 2014" ЕООД с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място]. [улица], ет.1, представлявано заедно от управителите Т. Лазаревик и Г. Владимировски срещу решение № 2185 от 09.05.2024 г., постановено по АНД № 12832/2023 г., по описа на СРС, НО, 132 състав, с което е изменено наказателно постановление (НП) № 002597 от 07.07.2023 г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище [населено място] към Главна Дирекция „Контрол на пазар“ при Комисията за защита на потребителите (КЗП), с което на касатора, на основание чл.210в от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 25 000 лева, за извършено нарушение на чл.68д, ал.1, пр.1 вр. чл.68г, ал.4 вр. чл.68в ЗЗП, като СРС е намалил размера на имуществената санкция от 25 000 лева на 10 000 лева.

Касаторът счита, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Излага доводи, че проверката е извършена опорочено, тъй като не е извършена надлежно с представител на проверяваното юридическо лице и настоящ жалбоподател, констативният протокол не

му е надлежно връчен за запознаване и възражения, подписът в протокола за представител на юридическото лице е неистински, доколкото той не е изпълнен от Д. В. С., на длъжност супервайзър на Магазин 108 в [жк], [населено място], което се доказва от приетата по делото и неоспорена от страните СЕ. Счита, че това процесуално нарушение, довело до ограничаване правото на защита на проверяваното санкционирано лице, от една страна, а от друга фактите, които се твърди да са установени и въз основа на които е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, са ненадлежно и порочно констатирани, при една опорочена и незаконосъобразна проверка. Счита, че в хода на съдебното производство се доказва, че не е извършено твърдяното нарушение, като за това сочат както писмените доказателства, така и гласните доказателствени средства - свидетелите Д. В. С. и М. Б. П., от които е видно, че цената на етикетите на процесните артикули - тиквички и мандарини, съответстват както на цената на каса, така и на седмичната рекламна брошура, поставена на входа на магазина, както и на големите плакати, поставени на витрините, виждащи се още на влизане в магазина, а процесните два различни от стандартните етикети са били вече свалени от стоките, поставени са долу в кош, а не над самите стоки; над тях са били етикетите с верните актуални цени за седмицата и деня. Твърди, че неправилно първоинстанционният съд е приел като опосредени показанията на свидетеля П., тъй като напротив, той също има преки впечатления от организацията на работа в магазина, която е била обичайна и изпълнявайки същата длъжност като свидетеля С.. Касаторът оспорва като неправилни и незаконосъобразни доводите на съда, че с начина на описание на нарушението и посочване на наказанията в НП не е нарушено правото на защита на жалбоподателя, доколкото в обстоятелствената част на същото ясно се сочели фактите, въз основа на които се приема извършването на нарушенията, препращайки към Констативния протокол. Касаторът излага, че са нелогични и неправилни мотивите на съда, че е извършено процесното нарушение и че правилно е наложено административното наказание, доколкото изобщо не е изяснена действителната фактическа обстановка, като тя е останала спорна и непълна, предвид, че в хода на производството пред съда се доказва, че административният орган е допуснал редица съществени процесуални нарушения, имащи за последица опорочаване на цялото производство. Счита също така, че първоинстанционният съд е нарушил принципа за служебно начало, като не е указал на страните, в случая на жалбоподателя, че за някои обстоятелства от значение за решаване на делото не сочи доказателства, доколкото съдът не е извършил цялостна обоснована проверка, с оглед на което е нарушен принципът за служебно начало и постановеното от съда решение се явява постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила и като такова следва да бъде отменено. Счита, че първоинстанционният съд едностранчиво е възпроизвел в решението си само част от събраните доказателства, без доказателствата по делото да са обсъдени в тяхната съвкупност и взаимосвързаност, поради което изводите на съда са неправилни, както и в противоречие с правилата на логиката. Съдът не сочи ясно въз основа на какви убедителни доказателства - било то преки или верига от безпротиворечиви косвени доказателства е извършено твърдяното нарушение. Претендира се отмяна на обжалваното решение и присъждане на разноски. Ответникът директорът на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към ГД „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите, чрез процесуалния си представител юрк. Д., в писмен отговор оспорва касационната жалба

с доводи за нейната неоснователност. Счита, че имуществената санкция наложена от първоинстанционния съд е явно справедлива, тъй като нарушението е извършено от търговец в търговски обект и е засегнало и би могло да засегне неограничен кръг потребители. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че на 27.03.2023 г. в 10:45 ч. св. К. извършила проверка в магазин за хранителни стоки „К. М.“, намиращ се в [населено място],[жк]срещу блок 132, стопанисван от „КАМ 2014“ ЕООД. Установила, че над мандарини в насипно състояние имало поставен етикет в оранжев цвят с цена 1,89 лева за 1 килограм, а над тиквички - етикет в оранжев цвят с цена 2,99 лева за 1 килограм. На двата продукта било извършено контролно маркиране на каса и било установено, че на фискалния бон, генериран от наличния в магазина фискален апарат, за мандарините била отразена цена 1,99 лева за 1 килограм, а за тиквичките- 3,59 лева за 1 килограм. При проверката присъствала св. С. - супервайзър в магазина. За проверката св. К. съставила констативен протокол. В него като представител на юридическото лице била посочена св. С.. Подписът срещу нейното име обаче не бил положен от нея, а от неустановено лице.

Св. К. преценила, че дружеството-жалбоподател използва нелоялна заблуждаваща търговска практика, тъй като в магазина били обявени цени на мандарините и тиквичките различни /по-ниски/ от действителните, с което информацията за цените на тези продукти е била невярна и подвеждаща и това може да повлияе на средния потребител да вземе търговско решение, каквото не би взел без използването на тази търговска практика. Приела, че с това жалбоподателят е извършил нарушение на чл.68д, ал.1, пр.1 вр. чл.68г, ал.4 вр. чл.68в ЗЗП и съставила срещу него акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 002597 от 11.04.2023 г. Въз основа на акта е издадено и обжалваното НП.

Изложената фактическа обстановка е приета за установена от гласните доказателствени средства – показанията на свидетеля К., С. и П., както и от приложените по делото писмени доказателства

Въз основа на така установената фактическа обстановка районният съд от правна страна е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити съгласно чл.42 и 57

ЗАНН. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице, от обективна страна е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 от АПК.

Предвид установеното съдът намира, че при преценка на събраните доказателства не са допуснати нарушения. Съображенията на касатора в тази насока намира за неоснователни и неподкрепени от установеното. При преценка на събраните доказателства съдът ги е обсъдил всестранно, обективно и пълно.

Споделя изводите на СРС за липса на процесуални нарушения от страна на СРС. По отношение на оплакването, че проверката е извършена опорочено. Дори и да не би могло да се установи, че е извършена в присъствието на Д. В. С., на длъжност супервайзър, както и протокола да е подписан от нея, следва да се цитира чл. 301 ТЗ, по арг. от който следва да се направи извод, че доколкото търговецът веднага след узнаването им не се е противопоставил на тези действия, то дори и те да са извършени без представителна власт, същите го обвързват.

Но, дори и да се приеме, че е допуснато процесуално нарушение, то от събраните доказателства не се установява то да е довело до ограничаване правото на защита. Не са ангажирани доказателства, от които да може да се опровергават направените фактически констатации, въз основа на които е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя.

Същевременно, при съвкупната преценка на събраните доказателства настоящият състав на АССГ намира, че не са допуснати от страна на СРС други процесуални нарушения. В този смисъл въз основа на извършената обективно, всестранно, пълно и безпротиворечиво преценка на събраните доказателства СРС не би могло да се достигне до изводи, различни от направените, вкл. и такива, изложени в касационната жалба.

Дори и да се приеме, че не са опосредени показанията на свидетеля П., при преценката му следва да се има предвид, че той е служител на търговеца, т.е. на заинтересованата страна, поради което неговите показания следва да се ценят в съвкупност с останалите събрани доказателства.

Не е нарушено правото на защита на жалбоподателя. По категоричен начин е изяснена действителната фактическа обстановка не са допуснати от административния орган е съществени процесуални нарушения, имащи за последица опорочаване на цялото производство.

Първоинстанционният съд не е нарушил принципа за служебно начало, доколкото е извършил цялостна обоснована проверка на фактите, вкл. е събрал всички необходими и допустими доказателства, с оглед установяване на обективната фактическа обстановка.

По отношение на спазването на материално-правните норми. Съгласно чл.68в от ЗЗП се забраняват нелоялните търговски практики. В чл.68 г, ал.4 от ЗЗП е предвидено, че нелоялни търговски практики са и заблуждаващите такива по чл.68д - чл.68к от ЗЗП. Чл.68д, ал.1 ЗЗП урежда, че търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е

фактически точна относно някои от обстоятелствата, посочени в ал.2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика. В случая търговската практика е заблуждаваща, що се касае до цената или начина на нейното изчисляване, или съществуването на специфично предимство по отношение на цената.

Настоящият състав споделя изводите на Софийски районен съд, че процесната информация е подвеждаща – тя е в състояние да мотивира средния потребител да вземе решение, което в противен случай не би взел.

Съгласно чл. 210а от ЗЗП, за нарушение на чл. 68в, чл. 68г, чл. 68ж, т. 1 - 11, 13, 15, 18 - 27 и чл. 68к, т. 3 - 6 на виновните лица се налага глоба в размер от 1000 до 30 000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция в размер от 2000 до 50 000 лв.

Касационният състав споделя извода на РС, че наложената с НП имуществена санкция от 25 000 е в необосновано висок размер. Споделя преценката на СРС, че имуществена санкция в размер на 10 000 лв. е справедлива. В този смисъл следва да се вземат предвид липсата на отегчаващи обстоятелства, а да се съобрази наличието на смекчаващи такива.

Правилно първоинстанционният съд е преценил, че не са налице предпоставките за преценка на конкретния случай като маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, тъй като извършеното нарушение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност, предвид характера му.

По тези съображения решението на СРС е правилно и следва да се остави в сила.

При този изход на делото и на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция, което е своевременно претендирано, а именно юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. съгласно чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 222, ал. 1, във вр. с чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, X-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2185 от 09.05.2024 г. по АНД № 12832/2023 г., по описа на СРС, НО, 132 състав.

ОСЪЖДА "КАМ 2014" ЕООД с ЕИК:[ЕИК], да заплати на Комисия за защита на потребителите – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева за касационната инстанция.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

